

عنوان مقاله:

خردگرایی تعلیمی در شاه نامه حکیم توس*

محل انتشار:

مجله تحقیقات تمثیلی در زبان و ادب فارسی، دوره 4، شماره 13 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

مصطفی خدایاری - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی: واحد گرمسار ایران

خلاصه مقاله:

شاه نامه بی تردید یکی از آثار گران سنگ ادب پارسی و در ردیف بزرگ ترین تراویده های ذهنی بشری، در قالب حماسه است. ستایش خرد در شاه نامه، چشمگیر است، چنانچه واژگان خرد، خردمندی، مفاهیم و تبعات معنایی آن را از شاه نامه بسترند با کالبدی بی جان روبرو خواهیم شد. هر محقق شاه نامه شناسی، زوایا و خبایای شاه نامه را عمیقا کنکاش کند، در می یابد که همواره خرد تعلیمی، با معنویت و دین مداری هم آغوش است، از این رو در دیدگاه او، خردگرایی منهای دین مداری نکوهیده است. در این جستار، نگارنده با رویکردی تعلیمی، نخست به مفاهیم خردگرایی تعلیمی، تبعات و پیامدهای آن در شاه نامه پرداخته، آنگاه نشان داده است عنصر خرد و مفاهیم معنوی دیگر، همچون دین مداری و دانایی، در دستگاه اندیشه شاعر از چه ژرفای معنایی تعلیمی برخوردار است.

کلمات کلیدی:

فردوسی، خردگرایی تعلیمی، دین مداری، دانایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/862402>

